

ville føre til en Overenskomst med disse, paa Grundlag af hvilken en Henvendelse til Lovgivningsmagten kan finde Sted. Med Hensyn til Industrisukker gik den omtalte Kalkule ud paa, at man kunde fastholde en Sukkerpris af 1 Kr. 40 Øre i en stor Del af Sukkeraaret, men at man rimeligvis under Hensyn til Verdensmarkedets Pris senere maatte gaa til en Nedsættelse. Det modsatte er blevet Tilfældet. Det har vist sig, at Verdensmarkedets Sukkerpris har været stigende, og vi har derfor i Stedet for at gaa ned til 1 Kr. 20 Øre maattet fastholde Prisen 1 Kr. 40 Øre i hele Halvaaret. Det foreslaas derfor nu, at man, samtidig med at Prisen paa Husholdningssukker stiger med 10 Øre, lader Prisen paa Industrisukkeret stige med 20 Øre til 1 Kr. 60 Øre af Fabrik. Den Pris, hvortil Husholdningssukker faas her i Danmark efter denne Regel, er stadig ganske overordentlig lav, den betegner omtrent 1 Krones Nedsættelse i Forhold til, hvad andre Lande maa betale pr. kg Sukker. Alligevel vil sikkert Ordningen give et tilfredsstillende Overskud for indeværende Aar, meget betydeligere end det oprindeligt kalkulerede, og den vil kunne bære en væsentlig Del af det Pristilskud til Rugbrødsprisen, som her er foreslaaet.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslag, som i Fortsættelse af den hidtidige Lovgivning indeholder en fremadskridende Afvikling af de kommunale Dyrtdidsforanstaltninger og de Statsforanstaltninger, som hviler paa Tilskud. Jeg tror endvidere at turde sige, at saafremt man fra Rigsdagens Side vilde kunne blive enig om Vedtagelse af saadanne sociale Lovforslag som Forslagene om Aldersrente og Invaliderente, vilde jeg allerede nu, med Udsigt til at kunne faa Tilslutning dertil fra hele Regeringspartiet, fra begge de Grupper, der har støttet Regeringen, kunne have foreslaaet en Rugbrødspris, der svarer nøje til Produktionsprisen, altsaa en Rugbrødspris uden Stats-tilskud. Selv om de sociale Lovforslag om Aldersrente og Invaliderente først vil komme den store Befolkning til gode paa et Tidspunkt længere ud i Fremtiden, er jeg af den Anskuelse, at jeg vilde have kunnet faa Tilslutning til allerede nu at foretage saadanne Ændringer med Hensyn til Rugbrødsprisen, at Tilskuddet helt bortfaldt, idet jeg tror, at Befolkningen, i Forventning om de store sociale Goder, som vilde opnaas gennem disse Love, vilde være villig til allerede nu at bære den forøgede

Pris. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Folketings, til hele Rigsdagens hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Foranstaltninger mod urimelig Handelsfor-tjeneste*. Jeg gør straks opmærksom paa, at dette Lovforslag for det allervæsentligste indeholder en Kodificering af de gældende Bestemmelser, dog med visse Ændringer, baade Lempelser og Skærpselser. Saafremt dette Lovforslag vedtages, vil de gældende Bestemmelser, Bestemmelserne af 1. Februar 1917, 1. Juli 1917 med flere bortfalde. I modsat Fald vil disse Bestemmelser vedblive at gælde, indtil de paa anden Maade bringes ud af Verden.

Jeg skal da først skildre, hvilke Bestemmelser dette Lovforslag kodificerer, samt de Lempelser og Skærpselser, som det indeholder. Det fastholder Bestemmelserne om, at Handelsavancen skal være begrænset. Jeg bruger Udtrykket: Handelsavancen, idet Beregningen af Industriens Priser ikke foreslaas at skulle falde ind under denne Lov, da der jo for disses Vedkommende af dette høje Ting er vedtaget et Lovforslag om Truster, som er gaaet til det andet høje Ting. I øvrigt maa Beregningen af Industriens Priser sikkert fortsættes gennem de almindelige prisregulerende Bestemmelser, som foregaar gennem den overordentlige Kommission. Med Hensyn til Begrænsning af Handelsavancen indfører Lovforslaget for Importens Vedkommende den Ændring i de nugældende Forhold, at Beregningen af Prisen nu skal fastsættes i Henhold til den Pris, der i Aftagelsesøjeblikket kunde opnaas i Udlandet. Importen vil altsaa være i Stand til at tage den Konjunkturfortjeneste, som ligger imellem Varens Afgang fra Afskibningslandet og indtil dens Ankomst her til Landet. Det er selvfølgelig foreslaaet for at lette Importen, for at gøre det muligt for den at imødegaa senere eventuelle Konjunkturtab.

Lovforslaget ændrer dernæst Bestemmelserne om den Avance, som maa tages. Den Avance, der nu maa tages, er fastsat til at maatte være af samme Størrelse som den, der toges, inden Forordningen udstedtes, altsaa under Krigen, inden Blokaden indtraadte. Det forandres nu, saaledes at den tilladte Avance sættes lig med den, som normalt toges før den 1. August 1914, altsaa den normale Handelsavance. I den overordentlige Kommissions Indstilling, som er fulgt af mig paa alle